

Handlinger, der fremstille En som en uredelig og upaalidelig Mand, saa vilde jo den Rettsindige findes saagodtsom overalt. Men det er jo kun en ganske negativ Egenskab; og der er jo vistnok Mange, der have denne Egenskab, som dog efter alle deres Dom, der kjende dem, aldeles ikke kunne henregnes til de paalidelige Mand. Naar den ærede Ordfører har yttret, at, dersom jeg havde stillet positive Uendningsforslag til de Paragrapher, som det ærede Udvalg under dette Afsnit har foreslaaet, saa vilde man have været villig til at gaae ind derpaa, saa vilde det dog, efter det Standpunkt, hvorpaa jeg staaer, være aldeles upassende, om jeg vilde gøre det ved at stille et Forslag om, at f. Ex. Indfødsretten ikke længere skulde være en nødvendig Betingelse, men at visse Aars Ophold her i Landet kunde sættes istedetfor. Derved vilde jeg jo slaae det Dvrigte fast, eller idetmindste bidrage dertil. Jeg troer, at der i det hele System er Meget, som trænger til at forandres, og som kan ventes at blive forandret, dersom man ikke befæster de i 1849 vedtagne Regler herom paa en saadan Maade, at den tilkommende Tid ikke bliver berettiget til at gjøre de Forandringer, som til den Tid kunne findes fornødne, uden at man skulde gaae den besværlige Vej, som Grundlovens § 100 anviser. Det vilde saa mere være deres Sag, som ville, at Valgregler skulde indlemmes i Grundloven, men som finde Et og Andet deri at forandre, at gjøre Afandringer i det, som er blevet foreslaaet fra Udvalgets Side, end det kunde være min Sag, som ikke kan ansee en saadan enkelt Afandring for at være af den Betydning, at jeg derfor skulde kunne gaae ind paa det Dvrigt, som er foreslaaet. Det er vistnok en aldeles urigtig Paastand, naar man lader mig sige, at Rigsdagens Erklæringer for mig ingen Vægt have. Jeg tillægger dem og mange Inddividers Uttringer i samme megen Vægt; men, at jeg ikke kan tillægge ethvert Ord, som bliver udtalt her, og isærdeleshed de Ord, som blot blive udtalte uden Motivering, ved at man falder mig ind i Talen og erklærer Noget for den almindelige Villie, nogen Vægt eller idetmindste ikke nogen afgjørende Vægt, og at andre Stemmer udenfor kunne være ligesaa vigtige for

mig, det troer jeg, er Noget, som man ikke billigt kan fortænke mig i. Efter den Retning, hvori det synes, Undersøgelserne nu gaae, da Flere have udtalt sig om, at man ingen Forandring vilde gjøre i det, man engang har foreslaaet, og jeg ikke finder, at man fra nogen anden Side viser nogen Retning til at faae Grundloven i den omhandlede Henseende saaledes dannet, som Regjeringen har fundet fornødent, saa vilde det kun være at spille Tiden, om jeg vilde indlade mig vidtløftigt derpaa, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre.

Case: Da Spørgsmaalet om, hvorvidt det maatte være tilraadeligt eller ikke at gaae ind paa Regjeringens Udkast § 18, allerede har, navnlig idag, været Gjenstand for en saa udførlig Discussion, troer jeg det usornødent at tilføie Noget, idet vistnok alt det, som kan siges i de to forskjellige Retninger, allerede er blevet sagt. For ikke at komme til at gjentage, hvad der i sig selv ikke trænger til Gjentagelse, troer jeg det derfor tilstrækkeligt, paa egne Vegne, som ogsaa, tør jeg haabe, for de Herrers Bedkommende, der i Forbindelse med mig have stillet Uendningsforslaget under Nr. 26, at bemærke, at vi ikke have fundet de Betænkkeligheder overveieende, der ere blevne fremførte mod at slutte sig til Regjeringens Udkast § 18; men idet vi altsaa ikke tage i Betænkning at erklære os for denne Paragraph, have vi dog fundet os foranledigede til at stille det nævnte Uendningsforslag, hvorefter der til § 18 skal føies en Bestemmelse, som gaaer ud paa, at Forandringer i Valgloven ikke skulde kunne skee ved provisoriske Love. Ogsaa med Hensyn til dette Punkt kan jeg fatte mig særdeles kort. At Betingelsen for Udstedelsen af provisoriske Love ikke kan komme tilstede med Hensyn til Valgloven, maa ansees for at være ophøiet over al Tvivl. Saa vist nemlig, som det er, at de foreløbige Love ikke kunne gives, uden hvor den Betingelse er tilstede, at det er i særdeles paatrængende Tilfælde, ligesaa vist er det, at saadanne særdeles paatrængende Tilfælde ikke kunne finde Sted med Hensyn til Valgloven, og jeg troer derfor ogsaa, at det er aldeles klart, at den Frygt, som jeg antager udtaler sig gennem den Uttring, jeg veed ikke, hvorfra den kom,